

Den Lille Grønne

Egmont Højskolens Elevforening

juni 2006

*Egmont Højskolen
(Holsatia)
anno 1956*

*Egmont Højskolen
anno 2006*

egmont
højskolen

50
ÅR

Ring 75 73 19 95 Jens Bork

INDHOLD

Sommerhilsen fra skaldepanden.....	3
Siden Sidst	5
Dagbog fra studieturen til Gozo.....	10
Dagbog fra studieturen til Italien	13
En barsk Solstråle Historie.....	15
Studietur til Japan	18
Japanere er hjælpsomme.....	21
E-mail til Hou Søsportcenter.....	23
Frygten for terror	24
Sieg pip	28
Elevhold efterår 2005 / forår 2006.....	30
Adresser, elevforeningens bestyrelse.....	32

Se
elevforenings hjemmeside:
elevforening.egmont-hs.dk
samt
Egmont Højskolens egen hjemmeside:
www.egmont-hs.dk

Forsidemotiv: Egmont Højskolen i 1956 – det gamle enkesæde Holsatia, der blev revet ned i 1960-61 for at give plads til højskolen, som vi kender den i dag.

SOMMERHILSEN FRA SKALDEPANDEN

Om 4 måneder er det 50 år siden at elevhold første gang startede på det, der dengang hed Holsatia Højskole for Vanføre. Er 50 år mange år, eller er det blot et udtryk for den tid – og lidt til – de fleste af os rent statistisk får lov til at være her? Skal man kunne komme på efterløn som 60-årig, og skal pensionsalderen være 65 eller 67? Skal en 50-årig betragtes som et midaldrende menneske, for hvem meget er blevet rutine, og interessen mest drejer sig om at få lavet fundamentet til et godt otium?

Kommer en højskole også på efterløn og pension? Tjaa, i disse år gør de vel. I pressen har man kunnet følge flere – også gamle hæderkronede højskoler – gennemleve den sidste døds kamp. Højskoleudvalget kom med forslag, som kunne sikre skolerne større handlefrihed og også lidt bedre økonomiske vilkår, dog inden for det der betegnes – “udgiftneutralitet”.

Er Egmont Højskolen begyndt at forberede sin pensionisttilværelse? Er vi begyndt at belave os på et mere sindigt og jævnt liv på skolen? Overhovedet ikke. Det virksomme og det muntre vil vi, men det jævne og det sindige – nej aldrig. Så vil vi være direkte på vej ind i dødsfælden.

En skole for alle – en inkluderende skole – skal have mange aktive og gode år for sig. At inkludere betyder for mig, at skolen skal forsøge at omfatte alle de mennesker, som vil bruge en periode af deres liv på at forstå og spille sammen med mennesker med forskellige liv og muligheder. Sådan er

skolens formål formuleret. Men skolen har også et særligt ansvar overfor mennesker med handicap – stadig ifølge skolens formål.

Det betyder, at skolen skal kunne omfatte (inkludere) alle elever med en eller anden form for handicap. Det skal skolens fysiske rammer kunne klare, det skal vi kunne i undervisningen, og det skal vi kunne i det samvær, som også er højskolens kendetegn. Inklusion betyder også, at de “smukke og kloge” giver plads for mennesker, som ikke helt lever op til reklameindustriens idealbillede af det perfekte menneske og det perfekte liv.

På Egmont Højskolen skal solidariteten og værdigheden råde, så der bliver plads til udfoldelse, tilegnelse af viden og således, at alle får nye muligheder for engagement i livet og i samfundet.

Det glæder en ældre, lettere senil, skaldet forstander, når skolen her kan melde alt optaget til august. Når vi rent faktisk må lave venteliste, selvom vi har sagt ja til 148 elever fra den 6. august. Men det glæder mig endnu mere at se og have kunnet følge de mange elever her fra skolen, som virkelig har engageret sig i livet og i samfundet. Mange tillidsmænd og -kvinder i forskellige organisationer har hentet inspiration her til at gøre

den indsats i forskellige organisationer, som får et samfund til at hænge sammen.

I min faders første tale til eleverne i 1956 brugte han en sætning, som tit er blevet citeret siden: "Det er kun på baggrund af et fællesskab den enkelte får eksistens." Man kunne tilføje, at det er kun, når vi skaber noget fælles – både i det store og velorganiserede og i det små og uformelle – at livet får mening.

Det hæfte, du sidder og læser i nu, er et eksempel på livskraften i ethvert fællesskab. "Den lille grønne" er blandt andet fødelinen til det fællesskab, som dit højskoleophold var, og som det bliver for alle dem, du anbefaler skolen til. Elevforeningen har en væsentlig ære for, at højskolen her ikke er faldet i søvn. At vi ikke lever på det, som var, men på alle de nye spændende udfordringer skolen her skal samle op for at sikre inklusion.

Fællesskaber opstår ikke af sig selv. Fællesskaber kræver initiativer fra mennesker, som ikke mener, at alt er ligegyldigt. Mennesker, som tror på, at det vi er sammen om, er det, der skaber det gode liv. Mange ildsjæle har gennem næsten hele skolens eksistens gjort et stort stykke arbejde for at fastholde forbindelsen mellem skolen og de mange elever, som har afsluttet et ophold her. Mange bestyrelsesmøder er det blevet til gennem årene, og mange timer er brugt på at organisere og planlægge elevstævner, udenlandsrejser og kurser.

For denne store indsats modtog Jens Bork – elevforeningens formand – den 23. maj Vanførefondens opmuntringspris ved en højtidelighed i Nationalmuseets festsal. Selvom Jens er et beskedent menneske og selv kun mener, at han gør en lille forskel, kunne formanden for Vanførefonden, fhv. finansminister Palle Simonsen, opregne de mange bestyrelser, der nyder godt af Jens' organisationstalent og helt utrolige stædighed. For Jens skal tingene lykkes. Men I skal også betragte opmuntringsprisen som et skulderklap til alle jer, som bakker op om Jens og den øvrige elevforeningsbestyrelse. Til lykke med prisen, den har I alle sammen fortjent.

God sommer – jeg glæder mig til at møde jer igen – om ikke før, så til elevstævnet.

De bedste hilsner Ole

SIDEN SIDST

af Jens Bork, formand for Elevforeningen

Så er det igen et år siden, Den Lille Grønne sidst udkom – igen har det været et år med masser af aktiviteter på Egmont Højskolen.

Tillykke til Ole Lauth

Fra Elevforeningens side ønsker vi også at sige et stort tillykke med tildelingen af Ridderkorset af Dannebrogordenen for hans store indsats på det sociale område og især på handicapområdet. En orden nok alle synes, Ole har fortjent. Ole var ovre og takke dronningen den 13. februar. Da Ole kom hjem, blev den store anerkendelse fejret med manér på Egmont. Ud over den store anerkendelse har Ole 15 års jubilæum som forstander på Egmont her til efteråret. I de femten år Ole har været forstander på Egmont, har der godt nok været fart på, hvilket har været til stor glæde for de mange elever, der har været der igennem de mange år, men også for højskolen. Det har været fantastisk.

Det er med stor glæde, at vi kan konstatere, at der fortsat er stor interesse for at være elev på Egmont. Her på forårsholdet har der været 112 elever, hvilket betyder, at der har været fuld fart på. Det er utrolig flot, når man samtidig kan høre, at der er mange højskoler, der har store problemer fortsat.

Det ser også ud til, at der er stor interesse for sommerkurserne, der kører i ugerne 26, 27, 28, 29, 30 og 31. Alle kurserne er stort set fyldt op. Kurset Sommersjov i uge 28, som Elevforeningen er med til at lave, har i skrivende stund 25 på venteliste, og der skal 140 sommersjovkursister med i den uge, så der bliver mere end gang i den, men det

kommer der også på de andre sommerkurser. Til det lange kursus til efteråret ser det også rigtig godt ud – der er allerede på nuværende tidspunkt 148 elever tilmeldt, hvilket alle er rigtig glade for og specielt her i 50 års jubilæumsåret.

Der arbejdes fortsat hårdt på at skaffe penge til udvidelse af idrætshallen, som fra nu at være en 1/2 hal, skal blive en hel idrætshal og gerne med en svømmehal. Det har vist sig at tage lidt længere tid at skaffe pengene end først ventet. Men det går fremad, det er svært at sige, hvornår det endelig er på plads. En ting er sikkert, der arbejdes hårdt på sagen. Vi havde ellers håbet, at byggeriet kunne have stået færdig til jubilæet, men det har ikke vist sig at være muligt.

Da Egmont i år fejrer sit 50 års jubilæum, har vi været ved at kigge i gemmerne for at finde materiale fra Egmonts start. Det er lykkedes os at finde noget fra starten i halvtresserne og starten af tresserne, her bl.a. julehilsnerne, Egmont sendte ud til tidligere elever, specielt i perioden fra 1960-66. Der er meget spændende læsning om Egmonts start, og hvilke tanker man gjorde sig for at gøre højskolen til så stor en succes, som Egmont blev.

Vi har også fået samlet jubilæumsskrifterne fra Egmonts 10, 25 og 40 års jubilæum. Nogle af elevforeningens ældre medlemmer har været så venlige at låne os deres gamle fotoalbum fra de gode gamle dage, hvilket har givet en masse gode skolebilleder fra halvtresserne og tresserne. Vi har scannet billeder samt en masse andet spændende

materiale. Det hele kan ses på Elevforeningens hjemmeside, på adressen:
<http://elevforening.egmont-hs.dk>

Hvis du skulle ligge inde med noget spændende materiale, som kan bidrage til Egmont Højskolens historie eller har en god historie, er vi meget interesserede i at høre fra dig.

I Elevforeningen kan vi fortsat konstatere en stor interesse for at være medlem. Vi kan også konstatere, at Elevforeningens medlemmer er meget interesserede i at følge med i, hvad der sker på Egmont. En af de muligheder, der bliver benyttet, er Elevforeningens hjemmeside, som løbende bliver opdateret – adressen er:

<http://elevforening.egmont-hs.dk/>

I Elevforeningen kan vi konstatere, at der fortsat er stor interesse for at modtage nyhedsbrev på E-mail fra Elevforeningen om, hvad der sker på Egmont og i Elevforeningen. Vi bestræber os på at sende et nyhedsbrev ud minimum hvert kvartal, men ellers efter behov. Hvis du ikke allerede er med på E-mail-listen, kan du tilmelde dig ved at sende en mail til Jens Bork på E-mail adressen: "jcbork@stofanet.dk". Du kan også sende din E-mail-adresse via Elevforeningens hjemmeside.

Elevforeningens flyvetur 2006

I år går flyturen til Tenerife. Der er i år 27, der skal med på turen, hvilket er meget fint. På Tenerife skal vi bo i lejligheder i et helt nyt lejlighedskompleks, som skulle være meget handicapvenligt. Der er fire handicapværelser med loftlift, så det bliver spændende at se, hvordan det virker. Vi rejser den 15.-22. august. Alle, der skal med på turen, ønskes en rigtig god tur.

Sommersjov i Hou 2006

Elevforeningen er igen i år med til at arrangere sommerkursus i uge 28 i samarbejde med Dansk Handicap Forbunds Ungdomskreds og Muskelsvind Ungdom. Det er ottende gang, vi samarbejder med DHF's ungdomskreds – Muskelsvind Ungdom er med for fjerde gang. I år har der været stor interesse for at komme med til Sommersjov. Kurset blev hurtigt fyldt til bristepunktet – som det ser ud i skrivende stund, er der 140 deltagere. Interessen er så stor, at der er venteliste for at komme med. For de, der er optaget, ser det ud til at blive en forrygende spændende uge med masser af spændende aktiviteter. Ud over de mange spændende fag og aktiviteter, er temaet for kurset "hjernen". Egmont sørger altid for, at der er godt vejr i den uge.

Jubilæums-elevstævnet 2006

Elevstævnet ligger i år i weekenden den 3.-5. november, og vi er for længst startet med at planlægge stævnet. Vi vil selvfølgelig gøre mere ud af stævnet, da der jo som bekendt i år er halvtredsårs jubilæum på Egmont Højskolen den weekend. Fredag aften vil Egmont lave en uden tvivl spændende jubilæumsrevy. Lørdag eftermiddag har vi inviteret socialministeren til at komme og tale. Lørdag aften vil også byde på spændende taler ved bl.a. skolens bestyrelsesformand Sonja Mikkelsen. Det vil uden tvivl blive et jubilæumsstævne med rekordstort antal stævnedeltagere. Vi fra bestyrelsen glæder os allerede.

Sidste år havde vi et rekordstort antal deltagere, knapt 600 mennesker samlet til festmiddagen lørdag aften. Vi havde delt festen lørdag aften til både hallen og spisesalen. Det var tredje gang, vi prøvede det, og vi har fået indtryk af, at der ikke var nogen, der havde noget imod, at festen blev

afholdt de 2 steder, og at det fungerede med storskærmen i spisesalen.

For at være sikker på at huske weekenden, sæt kryds i kalenderen med det samme. Der vil omkring 1. september blive sendt invitation ud til Elevforeningens medlemmer.

Materiale til Årsskriftet

Deadline for materiale til Egmont Højskolens årsskrift er den 15. november 2006. Vi håber,

du vil skrive om, hvad du oplever eller synes, der er relevant for årsskriftet – vi glæder os til at høre fra dig.

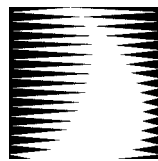
Elevforeningen ønsker alle en rigtig god sommer, og vi glæder os til at se rigtig mange af jer til jubilæumsstævnet den 3.-5. november.

» VI MØDES PÅ EGMONT «

- Intet mindre end et godt tilbud i Østjylland, lige ud til Kattegat. Feriehuse med 8 sengepladser, tv, radio og brændeovn.
- Området har asfalteret stisystem, tennis, beach-volley og 150 meter badebro – og ikke nok med det, alt er handicapegnet indrettet med god plads til kørestole.
- Tror du det ikke, så ring efter en brochure på tlf. 87 81 79 99, eller se vores hjemmeside på Internettet:
www.hou-seasport.dk

**Udsigt til havet
– hver dag...**

SPECIALTILBUD
for elevforeningens medlemmer
i 2006:
Uge 46, 47, 48, 49, 50, 51
for én uge kr. 1.250,-

Hou Søsportcenter

Villavej 25 · Hou · 8300 Odder · www.hou-seasport.dk · tlf. 87 81 79 99 · fax 87 81 79 79
en naturlig ferie – også for kørestolsbrugere

*Den stolte forstander
med sit fornemme
og velfortjente
Ridderkors*

SUPER TILBUD

til Jubilæumsstævnet den 3.-5. november 2006

Da vi i Elevforeningen og på Egmont er i Jubilæumshumør, er vi blevet enige om, at de der har været elever på Holsatia Højskole – Egmont Højskolen i perioden fra 1956 og til 1969 – kan komme med til stævnet til hvad det kostede i 1965.

Hvad kostede det så at deltage til stævnet i 1965?
Det kan du finde på Elevforeningens hjemmeside, hvor vi har lagt en masse gammelt materiale ind fra skolens start.
Adressen er som altid: <http://elevforening.egmont-hs.dk/>

Hvis du ikke har adgang til nettet, er du meget velkommen til at kontakte bestyrelsen for at få oplyst prisen.

Kontorlinien 1963

Flexlinien 2004

DAGBOG FRA STUDIETUREN TIL GOZO

af Katrine Hansen, højskoleelev

Onsdag den 29/03/06

Det var store rejsedag. Jeg stod op kl. 07.00 og pakkede resten af håndbagagen. Jette kom kl.08.00. Så fik vi vores ting sat op i lillesalen. Vi kørte fra EH kl. 10.00, og vi kørte i skolens busser til Hamborg. Jeg var i samme bus som min hjælper sammen med Sarah, Julie og Rasmus T, som var chauffør. Vi holdt middagspause ved 13-tiden på en rasteplads i Tyskland.

Vi var i Hamborg kl. 14.30. Vi fløj fra Hamborg kl. 18.25. Vi landede på Malta kl. 21.25.

Vi var ude af lufthavnen kl. 22.45. Vi kørte til havnen, og var der 23.25. Vi skulle sejle det sidste stykke for at komme til Gozo, og det var det værste af rejsen for mig, da jeg ikke kan fordrage at sejle, og jeg er angst for det. Vi var på Gozo kl. 00.30.

Jeg lå i min seng kl. 01.30 efter en meget anstrengende rejsedag. Godnat.

Torsdag den 30/03/06

Der var morgenmad fra 09.00 til 10.00, så vi sov længe efter den strenge rejse herved. Vi var til foredrag om stedet inden frokosten, som bestod af en 3-retters menu. Efter det var der afslapning og en lang gåtur ned for at se en husbåd, men jeg var ikke nede og se den.

Freddy, Jette og jeg fandt et hyggeligt sted og fik noget at drikke, inden turen gik hjem til ARKA (det hedder stedet hvor vi bor). Vi slappede af, indtil vi skulle have aftensmad, som igen var en 3-retters menu. Efter vi havde spist, var der nogle, der gik på bar, men Jette og jeg blev hjemme og spillede 10.000.

Kl. 22.30. Godnat.

Fredag den 31/03/06

Efter morgenmaden var vi ude at køre en meget lang men spændende guided tur her på Gozo. Vi så det helligste på hele Malta. Det ligger nemlig på Gozo, og det undrer vel ingen, at det er en kirke. Efter den tur skulle vi hjem på Arka og have frokost, igen 3-retters menu. Vi får 3- retters menu 2 gange dagligt. Det er "vildt". Om eftermiddagen var vi ude at se en finalekamp i fodbold. Det hold, som Peter og Johannes spillede på, vandt efter forlænget spilletid og straffesparkskonkurrence. Efter kampen gik turen hjem til Arka. Røvsyg kamp. Fodbold interesserer mig ikke. Da vi kom hjem, var der nogle, der gik et sted hen og drak øl sammen med dem, der havde vundet og andre gik om aftenen. Jeg blev hjemme sammen med Jette og Charlotte og vi spillede 10.000.

Kl. 22.45 Godnat.

Lørdag den 01/04/06

Efter morgenmaden var det igen ud på en lang køretur for at se nogle ting. Om eftermiddagen var vi på en mega lang gåtur, godt jeg havde kørestolen, ellers ville jeg ikke kunnet have været med på den tur. Da vi kom hjem fra turen, var jeg en tur i poolen. Det var dejligt, vandet var dejlig varmt. Så var det blevet tid til aftensmad og derefter en tur på diskotek i Viktoria. Det var smadder godt.

Kl. 01.45. Godnat.

Søndag den 02/04/06

Der var sen morgenmad, pga. vi var på diskotek i aftes. Det var smadder godt. Efter morgenmaden var vi til katolsk messe i Viktoria. Det var meget godt, men sikke mange

gange man skal rejse sig op - "vildt". Efter messen var vi på marked. Jeg fik købt en del småting. Turen gik hjemad kl. 13.00 til frokost. Der var dømt afslapning resten af dagen og aftenen med. Der blev sagt, at vi kunne vente os en hård uge. Efter aftenen hyggede vi os igen med at spille forskellige spil.

Kl. 21.30 Godnat. Vi skal mega tidlig op i morgen.

Mandag den 03/04/06

Jeg skulle op kl. 06.30, fordi vi skulle med færgen kl. 08.15. Vi nåede den i fin stil. Vi så en kirke og en gammel hovedstad. Jette og jeg spiste frokost på Mac Donalds. Efter turen på Mac Donalds fik jeg shoppet en masse. Det var dejligt. Vi har haft en dejlig dag, synes jeg.

Der skete noget sjovt for mig. Jeg var inde et sted og købe en t-shirt. Den kostede 4,99 ML. Jeg gav ekspedienten 6 ML. Fik 1,1 ML tilbage, men jeg fik også de 6 ML tilbage.

Afslapning resten af dagen.

Godnat kl. 22.00.

Tirsdag den 04/04/06

Jeg skulle op kl. 06.30 som i går. Da jeg havde spist morgenmad, måtte jeg lægge mig, har haft ondt i ryggen fra dag 1. Alle er taget til Malta. Så jeg hygger mig med at høre musik og lægge kabaler. Der bliver ikke mere interessant fra min side i dag. Jeg er jo bare hjemme på Arka.

Godnat kl. 22.30.

Onsdag den 05/04/06

Vi fik lov at sove længe, så der var sen morgen-

mad. Vi kørte ud til en gammel kirke, der var mange trapper op til den, men jeg var deroppe. Efter det var det tid til at shoppe og få købt frokost. Der skete noget sjovt, da Jette og jeg shoppede. Jette ville absolut ind i en butik og jeg sagde ja, selvom jeg ikke ville. Det var mig, der fik købt en t-shirt, og Jette fik ikke købt noget. Vi skulle mødes med de andre for så at køre ud til et sted, hvor der var nogle, der skulle klatre, og andre var ude at sejle og andre igen hyggede sig med at spise is og var inde og kigge i en glasbutik. Så blev kl. endelig 17.00, og så kørte det første hold hjem til Arka og der var Jette og jeg med. Aftenen gik med afslapning.

Godnat kl. 23.00.

Torsdag den 06/04/06

Vi har haft en slappe-af-dag i dag. Nogle har været ude at snorkle/dykke, men andre var i swimmingpoolen. Jeg var en af dem, der var i poolen og havde en sjov oplevelse sammen med Jette. Jeg ville i et badekar, som stod nede ved poolen, men det var så højt at jeg ikke kunne komme derop ved egen hjælp. Jette fik

en tosset ide, syntes jeg, men det fungerede fint. Der stod en lift ved siden af badekarret, og jeg blev hejst op med lift. Det var en fed oplevelse at prøve at blive liftet op. Efter turen i poolen skulle vi ud med madpakker til dem, der snorklede, og ved 16.00 tiden gik turen hjem til Arka for at gøre klar til at tage til endnu en dum fodboldkamp. Det var kl. 17.00. Jette og jeg gik hjem ved 18.00 tiden og resten kom kl.

19.00, og så var der aftensmad og ellers bare afslapning.

Godnat kl. 22.30.

Fredag den 07/04/06

Efter morgenmaden skulle vi igen til Malta, men det er heldigvis sidste gang, inden vi skal hjem. Jeg lånte 10 ML af Jette, og vi fik shoppet det sidste, og vi spiste frokost på McDonalds. Efter vi havde spist, blev jeg kørt hen til det sted, hvor vi skulle mødes, og der sad jeg i 1 time og læste, mens Jette fik shoppet det sidste. Til sidst inden vi skulle tilbage til Gozo, var vi på en guided tur med Johannes og Peter. Da vi var kommet hjem på Arka, skulle jeg lige have min jakke, så skulle vi ud og finde et sted at spise. Jette fik pizza og jeg fik en t-bone steak. Da vi kom hjem begyndte jeg at pakke.

Godnat kl. 23.00.

Lørdag den 08/04/06

Efter morgenmaden var det ud og se den sidste kirke på denne tur. Da vi kom hjem, skulle der pakkes og slappes af, da vi vidste, der ventede os en lang nat i lufthavnen på Malta og en lang dag i morgen. Ved 16.00-tiden gik Jette og Charlotte og jeg ned på havnen for at få en is. Den sjoveste is-bar jeg nogensinde har været på, tror jeg. Der blev grinet og pjattet så voldsomt, at jeg fik voldsomt ondt i maven. Da vi kom hjem fra den tur, skulle vi pakke det sidste. Så var det tid til afskedsmiddag, men det gik jeg glip af, fordi jeg var træt og gik i seng kl. 20.00. Fik kufferten lukket, inden jeg lagde mig til at sove. Jeg stod op kl. 23.00.

Vi gik ned til havnen kl. 00.15.

Søndag den 09/04/06

Store rejsedag. Vi gik fra Arka kl. 00.15. Jeg havde en hæslig sejltur, men 01.30 var det heldigvis overstået. Det var det værste for mig på hele turen. Så skulle bussen pakkes med os og bagagen. Køreturen til lufthavnen kunne begynde. Vi var i lufthavnen kl. 02.30. Der var en del, der lagde sig til at sove, men jeg satte mig til at høre musik.

Ved 05.00 tiden skulle der tjekkes ind. Vi gik ud i flyet ved 06.15 tiden. Vi fløj kl. 06.55 og så landede vi i Hamborg kl. 09.45. Vi var klar til at køre hjemad kl. 11.00. Vi kom ikke af sted ved den tid, da der var et par biler, der var gået i stykker. Turen hjem til Danmark startede kl. 13.00. Jeg var hjemme på skolen kl. 16.45. DEJLIGT.

Konklusion

Det var dejligt vejr, varme og sol hver dag, kun 2 dage hvor jeg kom til at fryse.

10.000 tak til Peter og Johannes for en sjov og fed studietur på trods af, at vi skulle sejle så meget.

Tak til Jette for at du igen vil tage med mig på studietur. Det var jeg meget glad for.

Tak til alle for en god tur.

DAGBOG FRA STUDIETUREN TIL ITALIEN

af John Busk Sørensen, højskoleelev

Søndag aften, den 24. marts ved klokken 17.30-tiden kom busserne, og chaufførerne pakkede busserne. Klokken 19.00 startede vi med at læsse busser. Efter at vi havde læsset busserne, sagde vi farvel til Egmont højskolen. Derefter kørte vi mod Italien. I busserne var der nogle, som hørte cd, og nogle andre sad og så video film, og der var nogle, der sad og sov.

Til midnat holdt vi en pause på en halv time for at gøre busserne til natbusser på en rasteplads i Tyskland. Derefter kørte vi videre. Vi kørte hele natten, og da vi vågnede op, var vi punkteret. Det tog tre timer for Falck at få et nyt dæk på bussen, derefter kørte vi videre. Om morgenen var vi nået til Østrig. Ved 9-tiden holdt vi en pause for at spise morgenmad på en rasteplads. Efter morgenmaden kørte vi videre til Italien. Efter fire timer holdt vi en pause igen på en rasteplads, fordi vi skulle have noget at drikke, og vi skulle også tisse. Bagefter kørte vi videre.

Men vi fandt ud af, at vi havde glemt Daniel. Vi kørte ind til siden. Vi ringede til politiet for at få deres hjælp, og da Daniel opdagede, at vi var væk, så mødte han en lastbilchauffør. Chaufføren sagde, at han ville hjælpe, politiet kørte over til rastepladsen, hvor Daniel var for at hente ham. Lastbilchaufføren gav Daniel en sodavand og sagde det skulle nok gå.

Da Daniel så os igen, blev han meget glad, og vi blev også meget glade for at se Daniel

igen. Daniel sagde, at han ville love os, at han nok skulle sige til os, når han gik på toilettet, så vi vidste, at Daniel var der. Efter Daniel kom ind i bussen, kørte vi videre til Italien igen. I bussen sagde Daniel, at han var meget bange, og han håbede på, at vi ville mødes igen.

Vi kom til Italien tirsdag aften ved klokken 20-tiden. Vi spiste aftensmad, og bagefter pakkede vi busserne ud og fik vores værelser. Derefter fortalte en af lærerne om vores program for næste dag. Vores program var

at se på byen, hvor vi boede og lære, hvor ting var. Om eftermiddagen havde vi fri til at gøre, hvad vi ville. Der var nogle, som blev nede i byen for at spise frokost, og der var nogle, som gik hjem på feriecenteret. Om aftenen spiste vi aftensmad, og bagefter hyggede vi os alle sammen, og ved 10-tiden gik jeg i seng.

Vi stod op ved 7-tiden om morgenen, vi kunne få morgenmad fra klokken 7.30 til klokken 8.30. Vi skulle lave en madpakke,

Efter vi havde spist frokost, gik vi op til Den spanske Trappe, og så kørte vi hjem til feriecenteret i vores busser. Da vi var kommet hjem, havde vi fri. Nogle gik tur, og andre gik i seng. En aften fik vi besøg på feriecenteret af nogle handicappede, som ville spille for os. De klarede det meget fint. Bagefter var det os, som skulle vise dem, hvad vi kunne fra Egmont højskolen fra Danmark

inden vi tog af sted på alle vores ture, f.eks. var vi ude at se på en vulkan, nemlig Vesuv. Vi var helt oppe på toppen af vulkanen i busser, og chaufførerne kørte på en meget god måde op og ned af vulkanen. Da vi kom hjem fra Vesuv, var vi trætte. Vi spiste aftensmad ved klokken 20-tiden. En anden dag var vi inde i Rom for at se Peterskirken.

Efter den aften skulle vi pakke vores ting sammen, og næste dag skulle vi pakke busser. Vi tog af sted fra feriecenteret klokken 7 om morgenen. Vi kørte mod Danmark, og vi skulle overnatte i Tyskland denne gang. Da vi nåede til Tyskland, talte vi om, at vi ville punktere igen, men vi gjorde det ikke. Efter vi havde overnattet i Tyskland, kørte vi videre til Danmark.

Forinden havde vi mødt paven. Paven holdt i min arm i et øjeblik. Peterskirken er en meget stor og flot kirke. Efter besøget der spiste vi frokost.

EN BARSK SOLSTRÅLE HISTORIE

af Malthe Muurholm Dahl, højskoleelev

Tropperne på den store markedsplads gør klar til kamp. I skyggen fra et enormt baobab træ har de taget opstilling på den store markedsplads. Alt står stille. Ikke så meget som et blad bevæger sig. Varmen ligger tungt ned over de nervøse deltagere. Kun de dryppende sveddråber fra soldaternes omklamrende hænder bryder fra tid til anden den larmende stilhed.

“White moves first” udbryder de sorte troppers kaptajn. Han har et skarpt blik i øjnene. Det er nu, det sker. Der er ingen vej tilbage. Forsigtigt rækker jeg hånden frem og løfter min blege bonde to felter frem på brættet. Han ser ikke ud af meget som han står dér alene på brættet, som den første missionær i Afrikas jungle, klar til at udforske og indtage territorium. Jeg spekulerer på, om det er endnu et led i den ghanesiske gæstfrihed, at man lader mig, som fremmed, rykke først. Det kunne det nemt have været, men faktisk er det sådan i skak, at hvid altid rykker først. Hvorfor det er sådan, ved jeg ikke, men på netop denne Markedsplads i Kofodidua, Ghana, virker det meget naturligt, at hvid rykker først. Sådan har det vel altid været. Fra de første europæere kom fra Portugal for 400 år siden.

Det tegner hurtigt til at blive et blodbad. Mine hvide tropper er ikke kommet for at uddele ulandsbistand. Jeg sender en hest i spil. Den stormer over brættet, som de lokale gadesælgere, fra bil til bil. I den vilde trafik sætter de liv og lemmer på spil for et tjene en lille skilling til familien. Lige så pågående og irriterende de kan være, lige så ondt har jeg af deres skæbner. Men de er ikke de eneste,

der kæmper på pladsen. Flotte kvinder med store frugtskåle på hovedet, unge mænd med alskens træfigurer, børn med små slikboder vader alle rundt i håb om at tjene lidt cedis dollars til familien. Men på trods af de hårde vilkår er det bemærkelsesværdigt, at de alle udstråler en enorm livsglæde.

Min Løber er så småt begyndt at vænne sig til varmen og beslutter sig for at drage på togt. Lidt overmodigt giver den sig i kast med den lokale høvding. Et ikke så gennemtænkt træk. På disse kanter har høvdingen en enorm magt. Sammen med de andre elever fra min planet, besøgte jeg ham. Desværre var han ikke hjemme, da vi bankede på porten til hans palads, på trods af en forhånds aftale.

Til gengæld har han sendt os én af sine mange koner. Det er slet ikke så tosset at have flere koner eller dronninger for den sags skyld. Så er man bedre dækket ind, også på et skakbræt. Min løber er tydeligvis vant til det danske én-kone-system, og har ikke taget højde for de afrikanske traditioner. Dronningens bevægelighed bliver enden på min løber. Den må lade livet.

De lokale kræfter er i det hele taget ikke sådan at spøge med. På min vej til slagmarken denne dag, mødte jeg flere lokale bønder, der tilbød at helbrede min spastiske kammerat. De ville få ham til at gå ved hjælp af nogle mirakelurter og lidt magiske ord. Vi afslog deres tilbud, da vi begge mente, at vores vestlige maver allerede kørte i et højt nok gear. Jeg vil nøjes med at sige, at maden i Ghana er spændende og en stor oplevelse. Så har jeg vist ikke sagt for meget.

Et begravelsesoptog passerer os på markedspladsen. Det var hurtigt, tænker jeg. Soldaterne på brættet er ikke andet end kun lige omkommet. De vil vel have dem væk, inden insekterne overtager scenen. Det viser sig dog hurtigt, at det er en anden mands død, de sørger over. En lokal forretningsmand. Dødsårsagen bliver ikke nævnt offentligt, men alle ved det. Aids har endnu engang været på spil. Aids er den hyppigste dødsårsag i Ghana, og det skønnes at ca. én ud af fem er smittet.

Alle i optøget er dækket i sort for at vise den døde respekt. Deres sorte tøjbeklædning står i skarp kontrast til resten af markedspladsen. Farverige madammer slentrer tankeløst rundt fra et sted til et andet. Tiden synes ikke at spille ind. I Danmark siger vi, at tiden går. I Ghana er opfattelsen af tid en helt anden. Her siger man, at tiden kommer. Din tid skal nok komme. Der er ingen grund til at frem-skynde den.

Min modstander smiler bredt, da han ser mig rykke min sidste løber tre felter frem på brættet. Jeg er gået lige i fælden. Dette vil komme til at koste brikker, tænker jeg. Jeg får ret. Hensynsløst tromler den sorte hingst mod min uopmærksomme løber. "May God be with you" hvisker min modstander stille alt imens han nådesløst slagter min sidste løber. Han gør korsets tegn og viser sin sidste respekt.

Religion fylder meget i Ghana. Gud er med dem, uanset hvorhen de bevæger sig. De navngiver deres butikker og taxaer med guds budskaber. "God is good Saloon". "God is Wathing you Telephone Company".

Her den anden dag blev solen taget fra os ved højlys dag. I Vesten er jeg blevet fortalt at

dette, en solformørkelse, skyldes, at månens løbebane går i vejen for solen. Jeg vil ikke bevæge mig for langt ud i de tekniske forklaringer, da det ikke er mit stærke felt, og jeg muligvis tager fuldstændig fejl. For en lokal ghaneser oplyser mig om, at det er guds værk. Gud viser sin styrke over for mennesket. Det er et bevis på guds kræfter.

Uanset hvad der forårsager en solformørkelse, så fatter de lokale gribbe i hvert fald ingenting. De flyver forvirret rundt og skriger i vilden sky, som om dommedag er over dem. Mindre forvirrende bliver det ikke for de stakels fugle, at de lokale begynder at synge religiøse sange. Alt i Ghana kan forklares med lidt hjælp fra Gud.

Folket på markedspladsen er så småt ved at bevæge sig hjemad. Dagens sidste mango er solgt for den lokale bonde, der med sin hakke krydser pladsen. Også skakbrættet er ved at være tomt. Der resterer kun min konge og et faldefærdigt tårn. Op imod min modstanders dronning og hest er mit tårn ikke meget værd. Det står efterladt som fortet i Cape Coast. Det var der, slavehandelen til de amerikanske plantager foregik fra. I dag står fortet tilbage som et minde om den barske fortid. Men i dag har fortet ingen magt. Ghana blev selvstændigt, da englænderne forlod landet i 1956.

Slaget er tabt. Jeg må smide håndklædet i ringen og se min skæbne i øjnene. Min skæbne er dog ikke så hård imod mig, for solen skinner, folk er glade og mine amerikanske US dollars vejer tungt op imod de lokale cedis. Vi lever livet og har det skønt i Ghana. Tid er der masser af i Ghana. Derfor tilbyder jeg min modstander at få revanche. De døde soldater genopstår fra de døde og gør klar til endnu et slag.

STUDIETUR TIL JAPAN

af Sophie Tøndering, højskoleelev

22 heldige elever tog til Japan på studietur
– en fantastisk uforglemmelig tur fortalt i billeder.

Man kan altid være sikker på en varm
velkomst i Japan.

Tre tidligere Egmont-elever ogrede
superguider.

Nye venskaber knyttes. Japanere er et
imødekommende og venligt folkefærd.

Det japanske køkken er til tider mærk-
værdig, men altid indbydende og lækker.

Vi besøgte templer og beundrede den
smukke Japanske kultur og historie.

Toilet med varme i sædet og 'spring-
vand' er faktisk en fornøjelse.

Yotoko giver en Tai Chi lektion på stranden på den skønne ø.

At sove på japansk

En bod også på officielle for-
søgelser, som besøgte borgmesteren.

Tilgængeligheden for handicappede er langt fremme i Japan.

Der var også tid til at nyde stranden og det gode vejr.

Besøg i storbyen Tokyo.

Oprvisning af den ældgamle kampkunst Kendo.

En smuk tur i kanoer.

Ku' vi ikke finde elevatoren var vi altid frisk på en tur på rulletrapperne

JAPANERE ER HJÆLPSOMME

af Michael Pedersen, højskolelærer

På en rejse er det afgørende, at man føler sig velkommen. Holdet fra Egmont Højskolen, som var i Japan i april, havde al mulig grund til at føle sig velkomne. Japanerne stod nærmest på spring for at gøre elevernes rejse i Japan til en god oplevelse.

I april rejste der et hold elever fra Egmont Højskolen til Japan. I løbet af fjorten dage fik de indblik i den japanske kultur og leveform. Særligt var det en stor oplevelse at mærke japanernes gæstfrihed og omsorg for deres gæster.

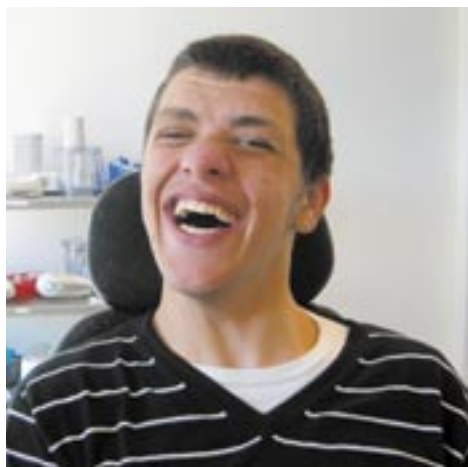
»Det var fedt at opleve, hvor hjælpsomme japanerne er. Mens vi var der, var japanerne på hele dagen. De var der hele tiden for at hjælpe os og altid havde de et smil på. Selvom danskere også kan være hjælpsomme, kan vi godt lære noget af den hjælpsomhed vi oplevede i Japan,« fortæller Sedat Aslan.

Sedat Aslan har været elev på Egmont Højskolen de sidste to år. Han er 22 år og født spastiker. Hans fremmedklingende navn stammer fra Tyrkiet, hvor hans forældre er fra. Selv er han født og opvokset i København.

På hele tiden

Den venlighed, eleverne mødte i Japan, stillede krav. Bliver man taget godt imod, bør man selv være venlig og imødekommende. Det kunne til tider være anstrengende.

»Det kunne være hårdt at være på hele tiden. Vi skulle være venlige og have et smil på. Det kunne godt være hårdt de dage, hvor man måske ikke var i et super humør,« siger Sedat Aslan.

Der blev efter flere dages hårdt program tid til at slappe af. Sedat medgiver, at det var rart at slappe af efter det hårde program.

»Vi var på en lille ferieø, som hedder Amami. Vi boede på et fedt hotel, hvor vi kunne ligge ved poolen hele dagen. Vi spiste og drak hele tiden. Det var en lækker oplevelse,« griner Sedat Aslan.

Et kulturmøde

Mødet med Japan var mødet med en hel anden kultur. Egentlig ville Sedat have været med i Japan sidste år, men der var ikke plads på turen. Han er glad for, at det i år kunne lade sig gøre at komme med. På rejsen fik både eleverne og japanerne lejlighed til at vise hinanden et stykke af deres egen kultur.

»Vi opførte Svinedrengen for japanerne. Japanerne opførte også teater for os. Det var lækre japanske piger, som gik rundt og lavede teater. Det kunne jeg godt lide at kigge på,« fortæller Sedat Aslan.

Flovt at være spasser

Eleverne fra Egmont Højskolen fik en fornemelse af, hvordan forholdene for mennesker med handicap er i Japan. Sedat undrer sig over, at selvom Japan er et højteknologisk samfund, er landet bagud i forhold til hjælpen til mennesker med handicap. Sedat mener, at det er selve holdningen til handicap, som halter bagud.

»Det var som om, at det var flovt at være »spasser« i Japan. Forældre til børn med handicap skammer sig over deres børn,« siger Sedat Aslan.

Japanere med handicap er totalt afhængig af deres familie. De er ilde stillet, hvis forældrene eller familien ikke magter den opgave. Der er stort set ingen hjælp at hente fra samfundets side.

»Ligesom danskere kan lære noget af japanere, kan japanere også lære noget af danskere. Selvom om Japan er et moderne samfund, så er man meget afhængig af hjælp fra familien, hvis man har et handicap i Japan. Magter familien ikke at hjælpe, er man på den. De har ikke det vældfærdssamfund, som vi i Danmark nyder godt af. Men det er vores dejlige regering jo også ved at afskaffe i Danmark,« mener Sedat Aslan.

En oplevelse, som gjorde stort indtryk på Sedat, siger noget om forskellen på forholdene i Japan og Danmark.

»Der var en japansk pige med handicap som græd, da vi skulle hjem. Jeg tror, at hun var misundelig over de vilkår, vi har som personer med handicap i Danmark. Hun fulgte os helt ud til lufthavnen. Jeg er sikker på, at hvis ikke hendes mor havde forhindret hende i det, ville hun have forsøgt at tage med os hjem,« fortæller Sedat Aslan.

Tættere på hinanden

Det var dejligt at rejse sammen med andre højskolekammerater. Selvom livet på en højskole er intenst, kan man godt føle, at hver enkelt kører sit eget løb. Det er der ikke plads til, når man rejser sammen.

»Da vi rejste sammen, kom vi meget tæt på hinanden. Det betød, at vi var mere lydhøre over for hinanden og hjalp hinanden med et smil. Hjemme på højskolen føler jeg, at mange kun tænker på sig selv og det, de vil opleve. Der var en større fællesskabsfølelse på rejsen,« siger Sedat Aslan.

E-MAIL TIL HOU SØSPORTCENTER

*E-mails udvekslet mellem Bøssernes lokalforening i Århus
(alias højskoleelev Kim Falsig) og Hou Søsportcenter*

Til Hou søsportscenter den 7/3 06

Som formand for bøssernes lokalforening i Århus amt er det kommet mig for øre at Deres feriecenter måske kunne være et egnet sted til afholdelse af vores halvårlige kongres. Vores kongresser indeholder foredrag, sport og andre aktiviteter, men vores deltagere skipper ofte de planlagte aktiviteter til fordel for løssluppet leg og fremvisning af de sidste nye cremer, olier og lotions hvilket bare er naturligt, skønt det stiller store krav til Deres indendørs faciliteter og værelser.

Som arrangør vil jeg derfor gerne bestille en sal med plads til halvtreds, fire grupperum og selvfølgelig 15 værelser med dobbeltseng. Derudover ville det være rart med en sauna og et styrkecenter da det er vigtigt for os at bevare vores veltrænede kroppe. Stiller disse overnævnte forespørgsler for store krav til Deres faciliteter kan vi også nøjes med et tomt lokale og et fælles bad så medbringer vi selv øvrigt udstyr.

Vi vil gerne afholde vores kongres en weekend i oktober (fredag aften til søndag aften) så vi vil gerne have en pris på overnatning og forplejning i en ledig weekend.

Svar venligst hurtigt da vi har andre steder i kikkerten til afholdelse af vores kongres.

Med håbet om endnu en herlig kongres

Frederik P Hansen
Bøssernes lokalforening Århus
Skolegade 14
8600 Århus C

Kære Frederik Hansen.
Tak for mail.

Det skulle nok kunne lade sig gøre, der er blot lige et par ting.

For det første har vi kun et grupperum, det er til gengæld ret stort, så hvis I får et par skillevægge, kan det måske bruges alligevel.

Dernæst - så har vi en overpedel, der er meget øm over sine gulve, så det med glidecremen og den deraf følgende glidebane inde i skolen er måske ikke så godt. Kan I ikke lave en glidebane nede ved shelteren, som vi har nede ved vandet. Det ligger også tæt på saunaen, der ligger tæt ved havet, så I kan få en kold afvaskning efter glideturen.

Desuden vil jeg bede jer være lidt diskrete, da selve kursuslokalet befinder sig oppe på Egmont Højskolen, hvor eleverne, især hjælperne, er unge mennesker, der lige er gået ud af skolen og derfor ikke har den store erfaring med løssluppen leg og fester - de er meget stille og generte - men kan I opfylde disse krav må I gerne leje lokaler.

Pris for overnatning - I kan vel være 10 i hvert hus - kr. 5.000,00 + moms.

Forplejning koster fra kr. 250,00 pr. person til kr. 1.000,00 pr. person, alt efter hvilken standard I vælger, så det må vi lige tale om.

Vi håber at høre fra jer.

Med venlig hilsen
Hou Søsportcenter
Anne Nissen

FRYGTEN FOR TERROR

*Projekt opgave, Avu Dansk II
af Jonas Jensen, højskoleelev*

Forord

Krig og terror er emner, der bliver debatteret meget i vores samfund i dag. Politikerne snakker meget om, hvordan de kan gøre verden til et bedre sted at leve i. Hvordan de kan forsvare nutidens samfund imod terrorisme. Efter d. 11. september 2001 er det, som om der er kommet en ny fælles fjende af vores demokrati: Terroren. Nyhedsmedierne er fulde af stof om terrorisme og frygten for terrorangreb specielt i Danmark på grund af Danmarks engagement i Mellemøsten. Al den påvirkning, vi får fra medierne, opskræmmer almindelige mennesker i en sådan grad, at de bliver paranoide. Frygten for det ukendte ligger i de menneskelige gener. Og det ukendte er dem, som kommer udefra. Eller er det?

I novellen "Amerikansk olie", som jeg har læst som pensum, er det uklart, hvem der er terrorist, og hvem der er ofret.

Som kilder har jeg valgt et interview med Petter Nesser "Terroristerne ligner dig" i Politiken d. 24 juli 2005 (bilag 1) og et interview med Saïd Mansour også i Politiken fra d. 11 september 2005 (bilag 2) for at vise, hvordan terroristerne kan skabe frygt, også i det danske samfund. Nessers og Mansours synspunkter er to sider af samme sag.

*(fra Jyllands-Posten
d. 30/11- 2005)*

Jeg forestiller mig, at min projekt opgave kunne være en baggrundsartikel i et blad, der henvender sig til dem fra min egen generation (20-25 år), der går rundt med de samme spørgsmål og tanker som jeg selv:

- Er danskerne bange for terrorangreb?
- Er denne frygt velbegrundet?
- Føler muslimer sig forfulgt og magtesløse?

Tegningen fra Jyllands-posten har jeg valgt, fordi den i al sin enkelthed viser, hvordan to forskellige kulturer kan misforstå hinanden i sådan en grad, at det kan skabe frygt og store konflikter, både for kristne og muslimer. Symbolsk er tegningen jo vestens stereotype opfattelse af, at Koranen og profeten Muhammed opfordrer til krig, terror og fremmedhad.

Problemformulering

- Hvad får mennesker til at udføre terror?
- Hvilken påvirkning har terror og frygten for terror på samfundet?
- Føler muslimer sig forfulgt i en sådan grad, at de bliver magtesløse og derfor må gribe til ekstreme handlinger?

Frygten for terror

Efter terrorangrebene d. 11. september 2001 er det, som om vi har fået et nyt syn på, hvad der er godt og ondt i verden, eller er det bare, fordi vi skal have noget at tro på? At den gode frelser kommer og redder os fra de mørke kræfter? Vi danskere føler os beskyttet, fordi Danmark er et lille land, og vi har et godt forhold til andre store nationer.

Udadtil vil vi gerne have, at Danmark fremstår som et eventyrland, men inderst inde frygter vi, at glansbilledet krakelerer.

”Det er efterhånden ligegyldigt om Osama bin Laden er i live eller ej. Han er blevet symbolet på Vestens terrorfrygt.”

(Citat fra artiklen: Død eller levende? af Michael Jarlner, i Politiken d. 21. januar 2006.)

Vi skaber selv vores frygt. Frygten for det ukendte ligger i de menneskelige gener. Og det ukendte er dem, som kommer udefra. Dem, der ikke ligner os, dem, der ikke snakker vores sprog, og dem, der har en anden religion og kultur end os. Det er, som om det danske samfund er gået i stå, vi må prøve at komme videre.

Hvorfor er vi bange?

Da vi læste om bombeangrebene i London d. 7. juli 2005, havde vi svært ved at tro, at terrorangreb kunne finde sted i Europa. Tænk, at det kan ske så tæt på vores samfund.

Og hvis det kan ske i England, kan det sikkert også ske i Danmark. Det, man spørger sig selv om, er hvorfor? Konflikt og nedbrydning af normer? Det satte vores danske moral på en hård prøve.

Aviserne og tv er fyldt med de dramatiske begivenheder i mellemøsten. De giver et fordrejet billede af virkeligheden, så de europæiske lande får den fordom, at hele befolkningen i mellemøsten er imod demokrati, frihed og menneskelig værdighed.

Vi glemmer de vigtige ting i livet, f.eks. dialog og varme, så vi kan komme terroren til livs. Der er jo altid en risiko, for, at sådanne angreb kan finde sted i Danmark.

Men hvad er det for nogle mennesker, der bliver terrorister?

Portræt af en Terrorist

Hvad er det, der får disse mennesker til at udføre terror imod deres medmennesker?

Et interview med terrorforskeren Petter Nesser fra forsvarsakademiet i Norge, tager udgangspunkt i selvmordsbomberne fra London.

*Terrorforskeren
Petter Nesser.
Foto: arkiv.*

Det var velintegreerede unge mænd, der var i gang med deres studier og levede en ganske normal tilværelse. Udadtil, ligesom dig og mig.

Men de lader sig påvirke af små islamiske grupper, der fortæller dem, at det er tid til hellig krig mod de kristne og de lande, der undertrykker det islamiske folk.

Marokkaneren Said Mansour, der er fængslet for at komme med trusler mod den danske regering, og har opfordret til terror, udtaler i interviewet i Politiken: *”I Koranen står der, at Muslimer må berede sig med vores største styrke, og alt hvad vi kan mobilisere for at skræmme vores fjender. Vores holdning er, at*

Vesten er islams fjender og det ser vi med krigene i Afghanistan og Irak”.

Nesser fortsætter sit portræt af en terrorist: *”Man ser, at mange rekrutteres ind i cellerne, når de har problemer – der kan være krise i familien. De kan have været udsat for racistiske overgreb, en svær sygdom eller frustration over ambitioner, der aldrig kan blive opfyldt, det ses meget ofte.”*

Hvordan påvirker terroren samfundet?

Hvis vi danskere er blevet mere paranoide med tiden, er det forståeligt. Det er svært at leve i et samfund, hvor der hele tiden snakkes om mulige terroraktioner.

Lige efter bomberne i London var det danske politi i højeste alarmeredskab. Folk, der skulle med toget, blev tjekket af bevæbnede betjente. Trusler om bomber på forskellige stationer var en del af danskernes hverdag.

Ugen efter terrorangrebet i London skød det engelske politi en uskyldig borger af brasiliansk oprindelse. De mistænkte ham for at være selvmordsterrorist, fordi hans adfærd og udseende var suspækt. Men det faktum, at de, der skal passe på samfundet, også er præget af frygt, kan let give katastrofale følger.

Nesser siger:

”Den velintegrerede fremtoning gør terroristen svær at spotte. Ikke bare for medpassageren på metroen, bussen eller i flyet. Men også for de folk, der har som deres fornemste opgave at beskytte borgerne”.

Selvom der er mange muslimer i England, der fordømmer terrorbombningerne i London, er deres sympati egentlig mest på terroristernes side. De mener, at når folk i England selv har valgt deres regering, så må de også

tage konsekvensen af det, deres regering har bestemt.

Tony Blair støtter jo Amerika med engelske tropper i Afghanistan og Irak.

Ifølge terrororganisationen Al-qaeda så er Amerika og England, islams fjender nummer 1.

Nesser: *”...der er et klokkeklart sammenfald mellem krigene i Afghanistan og Irak, og et efterfølgende voldsomt stigende antal terroraktiviteter i Europa”.*

Terrorpanik i Danmark

Muhammed-tegningerne udløste en storm af protester og voldshandlinger i muslimske lande. Og mange danskere blev bekymrede og provokerede, da de begyndte at brænde Dannebrog af, Der følte vi os krænket.

I nyhederne diskuterer eksperterne, hvem der har skylden, hvem der kastede den første sten, hvem der har ret og hvem der har uret.

Danmark støtter også amerikanerne i Irak-krigen. Gør det Danmark til det næste mål for Al-qaeda terrorisme?

”Danmark er jo blevet mere synlig. Som sådan er man delvist et mål. Men der skal mere til, inden vi bliver et mere oplagt mål.”

Det mener Jørgen Staun, der er forsker i terrorisme ved dansk Institut for internationale Studier.

Vestens terror mod islam

Said Mansour påstår, at Danmarks deltagelse i krigen jo også er terror mod de uskyldige nede i Irak.

Said Mansour:
"Vores holdning er, at Vesten er imod og bekæmper islam. Vi skammer os ikke over vores synspunkt."

Foto: arkiv.

Danmarks grundlag for at deltage i Irak-krigen, er angiveligt for at skabe tryghed og velvære for det irakiske folk. Men set fra muslimsk side er vi allieret med Amerika, og vi har den samme tro på, hvad demokrati og retfærdighed er.

Men krig er jo også terror overfor civilbefolkningen. Mansour: *"I en krig kan man ikke altid kende forskel på børn, kvinder og gamle over for krigere. Sådan er det, når bombeflyene rammer uskyldige i Afghanistan"*

og: *"Amerika påstår altid, at de beskytter mennesker, når de er i krig, men det gør de jo ikke, de bedriver terror. Det er den rigtige definition på terror".*

Amerikas idealer om demokrati i verden, bliver af nogle muslimer fortolket, som om vesten vil bygge et regime, hvor Amerikas regler gælder for alle.

Howdan kommer vi videre?

Vi må blive bedre til at acceptere andre kulturer og give slip på de gamle fordomme. Nessers vurdering af unge terroristers baggrund og motiver betyder, at samfundet må fokusere mere på indvandreres integration både socialt, kulturelt og når det gælder arbejde. Al forståelse kommer igennem viden.

Mansour har ret i, at krig altid går ud over de uskyldige, Men det gør terror også. Derfor er det noget vrøvl at skelne mellem "den gode terror" og "den onde terror".

Det er vigtigt, at Danmark er med til at skabe dialog på internationalt plan og at danskerne i deres dagligdag begynder at interessere sig for deres muslimske medborgere.

Indvandring uden integration skaber splittelse i Danmark. Det må vi for alt i verden forhindre. Vi er nu ikke så forskellige, og der er meget, vi kan lære af hinanden.

SIEG PIP

en novelle af Kim Falsig, højskoleelev

I et bur i hjertet af Berlin boede der en lille undulat. Den var ikke særlig stor, men dens visioner om en bedre verden var større, end noget menneske nogensinde kunne forestille sig. Hister havde siddet i sit lille bur i cirka et år, han havde læst alle aviserne i bunden af buret, og det konstant tændte tv var også begyndt at kede ham. Den gamle mand, Hister boede hos, lå hele dagen og sov i sin lænestol foran fjernsynet, så der var ikke meget at pippe hurra for.

Hister vidste, at skulle han nogensinde undslippe denne lille et-værelses lejlighed, der til forveksling mindede om et plejehjem, måtte han bryde ud af sit bur først. Han fløj direkte ind i sin ene siddepind, så denne faldt ned i bunden, derefter fløj Hister selv ned i bunden af sit bur og begyndte at løfte pinden. Det forekom Hister umådeligt svært at løfte en pind, der vejede mindst lige så meget som ham selv, men hans vilje var stålsat, han måtte gøre verden til et bedre sted. Med en sidste kraftanstrengelse pressede Hister burets låge op, og han var fri. Det var i dette øjeblik, at sætningen: Arbeit macht frei, stod krystalklar i den lille undulats hoved. Hister fløj op og gemte sig på et højt skab, han måtte vente på hjemmeplejens ankomst.

Lige på slaget ankom den sædvanlige hjemmehjælper, der skulle sørge for, at den gamle mand fik mad og en rengøring i ny og næ, Ja, Dorte passede perfekt ind i Histers plan. Da Dorte havde hjulpet gamlingen ind på toilettet, fløj Hister frem fra sit skjul og begyndte at kredse over Dortes hoved. Præcist som planlagt prøvede Dorte at fange ham, men ham var ikke brudt ud bare for lade sig fange af et overvægtigt menneske! Hister accelererede, han fløj direkte mod altandøren, der egentlig bare var en ramme af

træ med en stor glasplade i midten. Den kraftigt overvægtige Dorte kom løbende lige bag ham med alle sine deller og dobbelthager hoppende op og ned som en stor delfed flomme. Hister, der næsten var nået hen til døren, rettede nu op i en vanvittig stejl næsten lodret stigning, Han susede forbi Dortes udstrakte arme og landede på gardinstangen over altandøren. Dorte, der havde nedsat reaktionsevne som følge af sin fedme, drønedede bare videre ud gennem altandøren, snublede over en plastichavestol og faldt ud over altanen med et hvin, landede med et blødt splot. Hister lettede fra gardinstangen og fløj ud gennem den nu knuste altandør og landede på altankanten. Han var ligeglad med oldsagen, der nu rådnede op på toilettet, indtil han døde af sult, men nu hvor Hister kiggede ud over altanen og ned på vejen, kunne han godt se, at det måske ikke var så smart at have narret Dorte ud over altanen. Hister vidste godt, at mennesker ikke plejer at overleve et fald fra tredje sals højde, men nu lå resterne af Dorte jo og spærrede for trafikken, mens nogle af hendes indre organer var sprøjtet op på kølerhjelmene af de nærmeste biler.

Hister lettede fra altanen og satte kurs mod Berlin Zoo, mens han tænkte på, hvad der kunne være sket, hvis et uskyldigt dyr havde fået den fede ko i hovedet. Hen ad aften ankom Hister til sit bestemmelsessted, alle gæsterne var taget hjem, men mange af dyrene var stadig oppe og Hister påbegyndte øjeblikkeligt sin prædiken om en bedre verden. Efter en uge stod det klart, hvem der havde set lyset, og hvem der mente, at livet bag tremmer var lykken, Hister tilbragte nu det meste af sin tid sammen med den store hanløve, der havde været en af de første til at sværge troskab til Hister og hans plan om das Zweite Tierreich.

Når menneskene kom for nær løvegrotten, fløj Hister ned i løvens manke for at gemme sig, så han ikke blev fanget og sat i bur igen, men nogle af dyrene var også fjendtlige overfor Hister. Aberne kastede ting og sager efter Hister, når han fløj rundt i parken efter lukketid og isbjørnen havde gentagne gange truet med at bide vingerne af Hister, når han sad på det høje hegn, der omgav polarbjørnens udendørsarealer for at fortælle, hvordan verden kunne blive til et bedre sted for dyr.

En dag, da det endelig var lykkedes Hister at dirke løveburet op med sin halefjer, sprang løverne frem på geled, for nu skulle piben have en anden lyd. Hister sad trygt i den store hanløves manke, mens han anførte de andre løver gennem den nu så mørke og øde park. Den nat vil altid blive husket som "hirsensnatten". Hanløven havde truet med at spise aberne og lade sin flok gå til angreb på isbjørnen. Det havde gjort stort indtryk på de tvivlende dyr at se løverne uden for deres bur, og den store modstand fra aberne, og isbjørnen var ved at forsvinde helt.

Dagen efter kom der en fritgående påfugl hen til løveburet med en gave til Hister fra isbjørnen. Den slæbte en stor fisk hen til tremmerne, hvorefter en hunløve bragte fisken videre hen til Hister, der gik frem og tilbage ovenpå hanløvens hoved og grublede over, hvilken invasionsstrategi, der bedst egnede sig til overtagelse af Berlin Zoo. Hister kiggede ud over sin levende trone og fik øje på hunløven, der stadig stod med fisken, som isbjørnen havde givet ham. Han brød sig ikke meget om fisk, så han lod sin næstkommanderende spise den, hvilket selvfølgelig betød, at han var nødt til at finde et andet sted at sidde. Han fløj over til isbjørnen og satte sig på hans hegn, hvorefter isbjørnen fortalte, at han var kommet til en forståelse for Histers tanker og nu gerne ville træde ind i hans rækker.

Det var sent da Hister fløj ind mellem løveburets tremmer. Hanløven havde siddet og kigget efter ham. Da han landede på hans hoved, fortalte hanløven ham, at aberne også havde givet ham en gave, og at alle dyrene var under Histers kommando. Hister var meget glad for at høre de gode nyheder og spurgte, hvad aberne havde sendt. Løven udstødte et ordentligt brøl, og en hunløve løb straks hen mod hulens åbning. Da hun kom tilbage, havde hun en lille genstand mellem tænderne, som hun lagde foran hanløvens fødder. Hister, der var meget interesseret i, hvad de før så modbydelige aber havde sendt, stod og hoppede på løvens hoved for at få et bedre udsyn. Løven sænkede sit hoved for at lade Hister hoppe ned på græsset, så den kunne give ham det vingebånd, den havde mellem tænderne.

Da Hister stod i løvernes udendørsindhegning, satte hanløven vingebåndet på Histers højre vinge, hvorefter den kiggede ned på sin fører med beundring. Da alle dyrene stod samlet takket være Histers halefjer i det dunkle morgenlys, gik den lille undulat ned mellem rækkerne for at inspicere tropperne og sætte dem ind i den overordnede strategi. Zoo personalet fik lidt af en ubehagelig overraskelse, da de senere på morgenen mødte på arbejde. De blev straks overmandet og taget til fange. Dyrene rykkede nu ud i Berlins gader for at tiltvinge sig magten over Tyskland, hvilket var Histers plan. Skønt menneskene flittigt sendte politi og soldater efter Histers voksende hær, var faktum det, at mennesker sigter utroligt dårligt, når de får kaskader af fugleklatte i hovedet. Mange af aberne tog de dødes håndvåben, hvilket gjorde Hister mere sikker på sejr.

Efter syv lange år faldt den sidste Bundesrepublik, og de mennesker, der overlevede, var sikkert anbragt i en arbejdslejr, hvor de producerede mad til de trætte dyr, Tyskland havde fået ny befolkning, og Hister var lykkelig.

ELEVHOLD EFTERÅR 2005 / FORÅR 2006

Alex Hyldegaard Poulsen	3540 Lyngø	Ditte Oksen	8382 Hinnerup
Alexandru Gonciarov	Rumænien	Ditte Vest Hansen	5000 Odense C
Alexandru Tudor	Rumænien	Erik Krøger	4700 Næstved
Allan Dion Andersen	2640 Hedehusene	Erlynn delos Angeles Marjalino	Filipinerne
Allan Lauridsen	5220 Odense SØ	Flemming Verner Pedersen	3200 Helsingør
Amira Alic	8900 Randers	Freddy Kikkenborg	6710 Esbjerg V
Anders Westhoff	6200 Aabenraa	Frederik Holm Johansen	4174 Jystrup
Andreas Dam Krogh	3390 Hundested	Glenny Andreas Andreassen	7400 Herning
Ann Stolten Møller	8000 Århus C	Hamoun Ashournia	5260 Odense S
Anna Martha Holm	8000 Århus C	Hanne Karen Schou	Grønland
Anne Mette Dybo	8000 Århus C	Hanne Kjærbye	8230 Åbyhøj
Anne-Sofie Høll Christiansen	9800 Hjørring	Heidi Holzmann Skrøder	7000 Fredericia
Antonio Procopio Ilagan	Filipinerne	Hilmar Asgeirsson	Færøerne
Arild Grue Lidvin	2840 Holte	Hrafn Logason	Færøerne
Astrid Haack Josefsen	9400 Nr. Sundby	Ian Andersen	8305 Samsø
Ayako Jinushi	Japan	Jacob Fischer Oldorff	2820 Gentofte
Bente Toft	8260 Viby J	Jahangeer Anayati	2500 Valby
Betty Gharbin	Ghana	Jan Petersen	6705 Esbjerg
Bo Thyri Sørensen	8000 Århus C	Jane Martinsen	5330 Munkebo
Camilla Andersen	9850 Hirtshals	Jane Mosholm Henneberg	8000 Århus C
Camilla Hedegaard Pedersen	8723 Løsning	Janne Hardahl-Christensen	9700 Brønderslev
Camilla-Chelina P. Dybdahl	7550 Sørvad	Jasper Gregersen	6670 Holsted
Carina Jørgensen	5500 Middelfart	Jens Randeris	5500 Middelfart
Caroline Odderskov	8000 Århus C	Jens Vitting Andersen	8850 Bjerringbro
Casper Søgaard Christensen	2000 København F.	Jesper Mortensen Østergaard	8270 Højbjerg
Charlotte Rasmussen	5772 Kværndrup	Johanne Mose	8220 Brabrand
Charlotte Schultz Sørensen	8250 Egå	John Busk Sørensen	8000 Århus C
Christian Jentz	8000 Århus C	Jonas Frederiksen	2860 Søborg
Christian Møller Kjeldsen	9800 Hjørring	Jonas Fredrik Johansen	2630 Tåstrup
Christian Stadil Ekstrand	8382 Hinnerup	Jonas Kay Jensen	2600 Glostrup
Christiana Aseidu	Ghana	Jonas Strandgaard	4000 Roskilde
Claus Welander Andersen	8660 Skanderborg	Julie Brandt	8830 Tjele
Daniel Karstenskov Larsen	9760 Vrå	Kamilla Dwight Mikkelsen	7700 Thisted
Daniel Koed	2400 København NV	Karen Mondrup Hansen	8200 Århus N
Daniel Laryea	8210 Århus V	Karl Johan Madsen	8300 Odder
Daniel Torp	6430 Nordborg	Katrine Appelgren	2740 Skovlunde
Danielle Desort	5560 Årup	Katrine Hansen	8300 Odder
Diane Guinot	2000 Frederiksberg	Kim Falsig	7500 Holstebro

Kristian Dybdal Rasmussen	5466 Asperup	Nicolai Hood	9800 Hjørring
Lasse Tryon	8260 Viby J	Nina la Cour Raksmani	8600 Silkeborg
Lilian Møberg Kristensen	7250 Hejnsvig	Pernille Møller	8382 Hinnerup
Line Baden Jensen	7430 Ikast	Peter Bentzen	2700 Brønshøj
Linette Friis Lyngsø	8800 Viborg	Peter Børglum Christensen	9800 Hjørring
Lonni Christensen	7430 Ikast	Peter Jacobsen	5220 Odense SØ
Louise Fly Vilsbøll	7620 Lemvig	Ram Prasad Dhungana	Nepal
Louise Stensgaard	7330 Brande	Rasmus Ørskov	8983 Gjerlev
Mads Sarauw Lindegaard	5700 Svendborg	Rasmus Thastum	8000 Århus C
Mahesh Kumar	Nepal	Sabrina Maria N. Sørensen	5400 Bogense
Maja Giver	8600 Silkeborg	Sanne Nielsen	5800 Nyborg
Majbritt Bøje	8260 Viby J	Sara Signe Haagen Nielsen	4735 Mern
Makoto Sano	Japan	Sarah Kaalund-Pedersen	3550 Slangerup
Malthe Muurholm Dahl	8260 Viby J	Satsuki Kato	Japan
Manja Hansen	4450 Jyderup	Sebastian Øvlisen	8270 Højbjerg
Marian Vasile	Rumænien	Sedat Aslan	1909 Frederiksberg
Marie Boesen Søndergaard	8660 Skanderborg	Simon Andersen	4000 Roskilde
Martin Beeck	5240 Odense NØ	Simon Kristensen	5700 Svendborg
Martin Bekker Pedersen	8210 Århus V	Sisse Laumand Klemmensen	7441 Bording
Martin Piening	8300 Odder	Sisse Schmidt Pedersen	8270 Højbjerg
Martin Hejlskov	8450 Hammel	Sisse Skyum	7441 Bording
Mette Hvarregaard	9800 Hjørring	Sophia Hametner Pedersen	7680 Thyborøn
Mette Jensen	2200 København N	Sophie Tøndering	5000 Odense C
Mette Larsen	8850 Bjerringbro	Søren Hohwü Jacobsen	8500 Grenå
Mette Sharma Larsen	8660 Skanderborg	Søren Overgaard Petersen	6800 Varde
Michael Davidsen	7130 Juelsminde	Stefan Göttler	5000 Odense C
Michael Lindquist Hansen	8300 Odder	Stine Hvelplund Jeppesen	5772 Kværndrup
Miho Kasaba	Japan	Stine Toft Holm	7673 Harboøre
Mizue Sugita	Japan	Svend Aage Jensen	7330 Bording
Mojgan Zadeh	8270 Højbjerg	Tanja Rix Iversen	7600 Struer
Monica Lund	3500 Værløse	Tanja Schmidt	5000 Odense C
Morten Hasselstrøm Jensen	8544 Mørke	Thomas Bach Poulsen	8766 Nørre-Snede
Nadja Kristina Sørensen	8654 Bryrup	Tilde Bøgild Jacobsen	8900 Randers
Naliku Titus	Uganda	Toke Vadstrup	2850 Nærum
Naoko Kamiyama	Japan	Tomas Strøbye	2000 København F.
Nelima Habbiba	Uganda	Uffe Als	8000 Århus C
Nicolae Tudor	Rumænien	Vigga Marie Norup Jensen	9210 Ålborg SØ
Nicolai Godrim	7850 Stoholm	Yoko Saito	Japan

ADRESSER, ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Formand, medlem af skolens bestyrelse:

Jens Bork

Vestervænget 39, 7323 Give

jcbork@stofanet.dk

☎ 75 73 19 95

Næstformand, medlem af skolens bestyrelse:

Wilton Jensen

Bakkedraget 8, 7490 Aulum

woj@mail.tele.dk

☎ 97 47 15 35

Kasserer:

Jørn Skov Hansen

Museumsparken 36, 6623 Vorbasse

skovhansen@stofanet.dk

☎ 75 33 34 74

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Tina Laursen

Idrætsallé 43, st.tv., 9800 Hjørring

tina@mtbl.dk

☎ 98 92 74 27

Rene Hansen

Brøndby Møllevej 23, 2605 Brøndby

rph@city.dk

☎ 39 29 80 65

Brian F. Joensen

Ulvevej 30, 6715 Esbjerg N

bjoensen@wanadoo.dk

☎ 75 46 82 82

Suppleanter

Dorthe Mortensen

Storegade 16, 1.th., 6800 Varde

☎ 20 72 70 02

Poul Erik Brodersen

Kvaglundparken 1, 1., lejl. 13, 6705 Esbjerg Ø

☎ 29 25 29 33

Elevholdsrepræsentant 2005:

Christian Brander

Grimstrupvej 3, 6950 Ringkøbing

chr-brander@post.cybercity.dk

☎ 51 25 86 72

Elevholdssuppleant 2005:

Tommy Juel Skou

Rathlovsdalvej 230, 8300 Odder

☎ 21 27 51 79

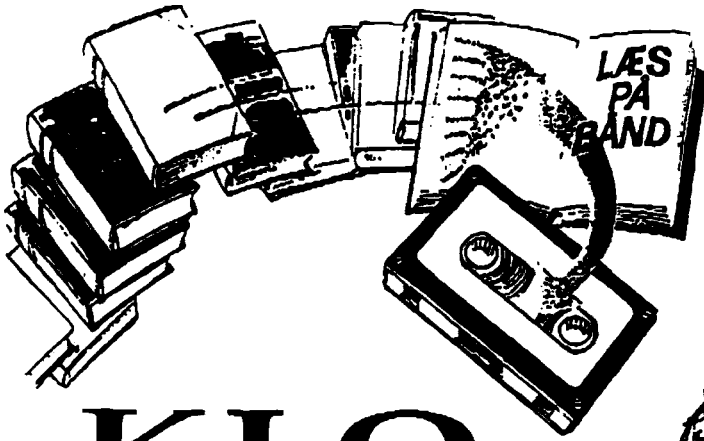
Egmont Højskolen

Forstander Ole Lauth og Højskolelærer Karin Busk

Villavej 25, Hou, 8300 Odder

mail@egmont-hs.dk

☎ 87 81 79 00

KLO

Kultur og litteratur Orientering for syns- og læsehændicappede

Ring til KLO på tlf. 75 36 31 78
og hør om hvilke lydbøger,
der er indlæst.

Du kan også skrive. Adressen er:
KLO, Torvegade 1, 6600 Vejen

At læse er at leve..

»Tænk engang«
af Stella Hvidemann

*Skrobelige dukke. Blanke øjne. Intet liv bag smilet.
Alt sammen facade. Intet hamrende hjerte, inde
bag den smukke kjole. Ingen beskidte negle på den
lille hånd. Ikke en eneste dråbe blod, bag den fejlfrie
hud. Ingen tårer, der fylder hjertet med sorg. Ingen
viden om livet, der kan gøre en så bange. Ingen ører
hvorfra man kan høre nedværdigende kommenta-
rer. Ingen anelse om hvor svært livet er at leve. Intet,
intet, intet. Stadig elsket af et hvert lille barn. Slæbt
med alle steder, selv i sengen. Ejeren kan ej sove for-
uden. Tænk hvis man ingen følelser havde.
Tænk hvis man var dukke.*

Publiceret på Fyldepenne 11/12-04

H U S K

ELEVSTÆVNET

3.–5. november 2006

sæt **X** i kalenderen

(invitation udsendes omkring 1. september)